

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

МАТЕРІАЛИ

IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 21–22 травня 2020 року)

У двох частинах

Частина 2

Суми
Сумський державний університет
2020

виявлення шахраїв у цій сфері.

На сьогодні більше ніж 100 країн світу об'єднані в глобальний волонтерський рух, який з кожним днем стає більш впливовим. Основним лідером у цій сфері є США. Понад 50 % дорослого населення США беруть участь у волонтерській діяльності, чого бракує нашій державі. Американський уряд затверджує, що участь у добровільних проектах допомоги є безумовною перевагою при пошуку роботи. Крім того, така діяльність може посилити конкурентну перевагу серед висококласних спеціалістів. Серед студентів волонтерський досвід істотно збільшує шанси на отримання стипендій на навчання та вступ до престижних навчальних закладів [1, с. 115-117].

Отже, зростання кількості волонтерських ініціатив є позитивним прикладом громадської організації. Не зважаючи на, безліч негативних факторів, які сповільнювали розвиток волонтерства (брак ресурсних можливостей, велика кількість постраждалих в наслідок збройної агресії, не підтримка з боку державного уряду тощо), даний рух постійно створює нові умови для розвитку якісного рівня цієї діяльності та відбувається покращення взаємодії волонтерів з органами державної влади.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Власюк О. С. Національна безпека України: еволюція проблем внутрішньої політики : Вибр. наук. праці. К. : НІСД, 2016. 528 с.
2. Горелов Д. М., Корнієвський О. А. Волонтерський рух: світовий досвід та українські громадянські практики : аналіт. доп. К.: НІСД, 2015. 36 с.
3. Про волонтерську діяльність: Закон України від 19 квітня 2011 р. № 3236-17. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 42. Ст. 435.

КРИМІНОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ОСОБИ НАСИЛЬНИЦЬКОГО ЗЛОЧИНЦЯ

Скляр Б. П.

Студент III курсу ННІ права

Сумського державного університету

Науковий керівник: Бондаренко О. С.

к. ю. н., старший викладач кафедри КПДС ННІ права

Сумського державного університету

Насильницькі злочини це невід'ємний наслідок силового вирішення конфліктів між особами. Але наявність конфлікту між особами не є обов'язковою для вчинення такого злочину. В цілях цієї тези термін насильницькі злочини означає злочини проти життя та здоров'я особи, що передбачені розділом II особливої частини Кримінального кодексу

України. Кримінологічний портрет насильницького злочинця дає можливість розуміння можливих варіантів поведінки такої особи під час вчинення злочину, що дає додаткові переваги для проведення слідчих-розшукових дій, тим самим якісно покращує ведення досудового розслідування. При цьому слід зазначити, що застосування насильства однією особою над іншою в контексті цієї тези може мати наслідком психологічну деформацію злочинця.

У відповідності до морально-психологічного відношення особи до дій, що вона вчиняє слід розділяти:

1) випадкових злочинців, тобто дії яких є лише неадекватною реакцією на раптово виниклий конфлікт або пов'язані з разовим попаданням в обстановку інтенсивного групового тиску (вбивство вчинене в стані сильного душевного хвилювання); такі особи психологічно не готові до вчинення злочину і знайти сліди такого злочину, особа, що знаходиться в такому стані на момент вчинення злочину і в короткий період після нього перебуває в стані стресу, когнітивна функція таких злочинців слабша в короткий період, що створює певні труднощі для тих заходів досудового розслідування, що безпосередньо пов'язані зі спілкуванням зі злочинцем.

2) злісні-особи, особи, які в силу своїх особистих чи психологічних якостей, пасіонарності або психічних відхилень є більш стійкими до вчинення насильницьких дій вчинення таких дій не створює мінімальний тиск на когнітивний апарат особи на відміну від ситуативних злочинців для яких вчинення такого діяння створює стресову ситуацію. До зазначених типів особи насильницького злочинця слід розділити на професійних злочинців і осіб що в наслідок певних рис характеру, психологічних травм є більш схильними до скоєння таких злочинів.

Перші з них – особи, що розглядають скоєння злочинів як спосіб заробітку. Тут існує певна проблема, вона полягає в тому, що більшість науковців стверджує, що деякі більшість професійних злочинців не мають судимостей, але в такому випадку особу не можна вважати злочинцем, адже його провина не була доведена судом з цього можна зробити висновок, що постать професійного злочинця не може бути перевірена емпіричним шляхом, адже вони не потрапляють до поля зору правоохоронних органів у якості підозрюваних. Але відповідно до усталеного образу такого злочинця це особа, що володіє неабиякими розумовими здібностями достатніми для успішного ведення своєї діяльності, деякі науковці схильні стверджувати про наявність у таких осіб вищої або середньої спеціальної освіти, відсутні зв'язки з організованою злочинністю або з організованою злочинністю, що непотрібна при діяльності такої особи, такі особи здебільшого характеризуються як стримані, такі злочинці ніколи не діють спонтанно

мають певний план дій.

Другі – особи, що мають особливості характеру або певні психологічні відхилення, що змушують діяти цю особу агресивно і неадекватно. Таких злочинців не можна назвати ситуативними, оскільки ці особи мають чітку антисоціальну направленість як і професійні, але вирізняються від них відсутністю планування злочинів, хаотичністю дій при здійсненні, емоційністю при здійсненні злочину. Такі особи ідуть на контакт з іншими злочинцями.

У залежності від соціально-психологічної характеристики особи злочинця і мотивів вчинення ним насильницьких злочинів виділяються також такі її типи, як самостверджуючий, корисливий, ігровий (виявляє прагнення до гострих ситуацій, до ризику), байдужий (пасивний, побоюється за своє життя).

Підсумовуючи викладене слід сказати, що морально-психологічна характеристика насильницьких злочинців показує, що їх поведінка часто залежить від випадково сформованих ситуацій, але у випадках з категорією професійних злочинців це зовсім не так. Але як і всі вони прагнуть задовольнити свої бажання негайно, не рахуючись з оточуючими і з прийнятими в суспільстві нормами поведінки.

Насильницький тип злочинця характеризується такими якостями індивіда, як соціальна відчуженість, , агресивність, егоцентризм тощо.

Розрізняють ситуаційних злочинців і злісних насильницьких злочинців.

Як для першого так і другого характерний прояв агресії, але вони різняться за морально-психологічним відношенням до скоєного і можливістю контролювати агресію і залишатися спокійним.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Антонян Ю. М. Насилие. Человек. Общество. М.: ВНИИ МВД РФ, 2001 г. 992 с.
2. Антонян Ю. М. Причины преступного поведения. Москва, 1992. С. 8–16.
3. Даньшин І. М., Голіна В. В., Валуйська М. Ю. та ін. Кримінологія: Загальна та Особлива частини: підручник / за заг. ред. В. В. Голіни. 2-ге вид. перероб. і доп. Х.: Право, 2009. 288 с.
4. Зелинский А. Ф. Криминальная психология. К.: Научно-практическое издание: Юринком Интер, 1999. 240с.
5. Иванов Ю. Ф., Джужа О. М. Кримінологія: Навч. посіб. К.: Вид. ПАЛИВОДА А. В., 2006. 264 с.